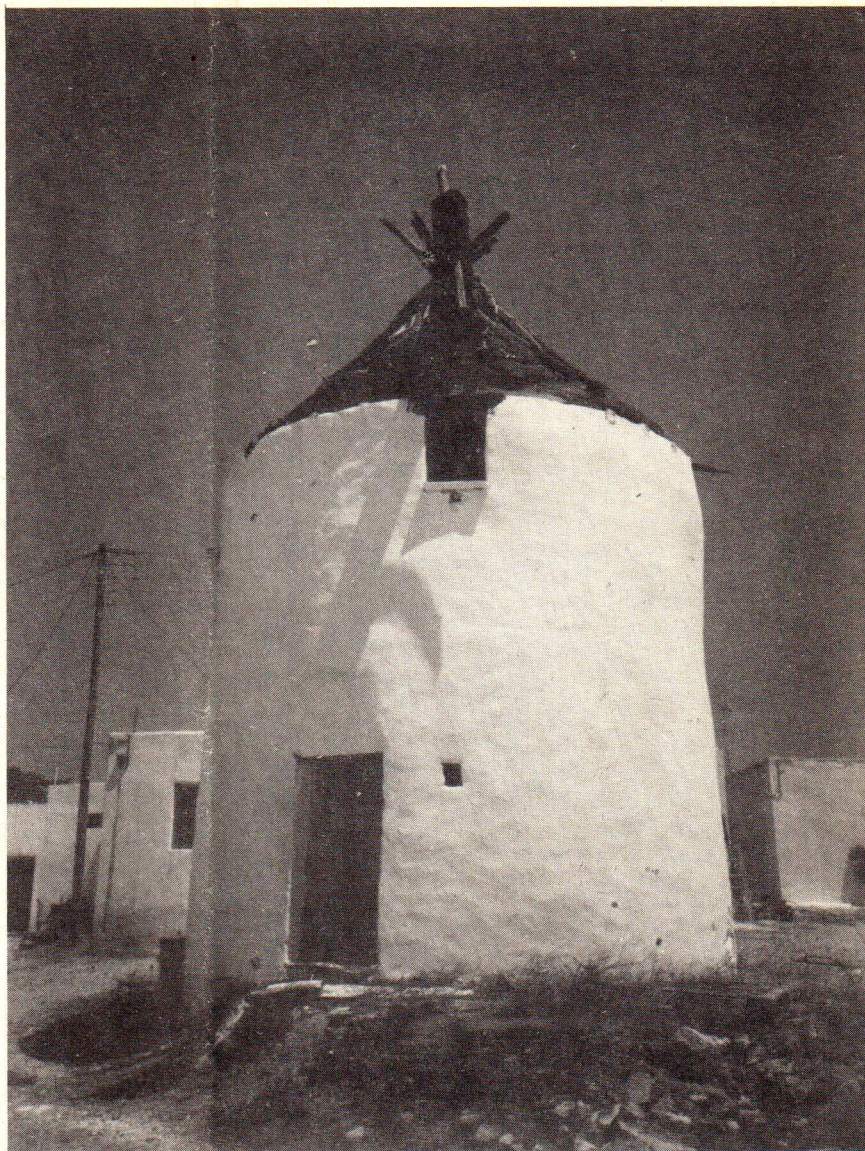
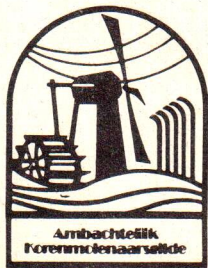

Uitgave Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde, Postbus 3086, 3101 BE Schiedam (010-4261291)
SEPTEMBER/OKTOBER 1989 - Nummer 90 - Verschijnt tweemaandelijks

Niet meer in bedrijf, maar wel erg mooi, die Griekse molens. Dit exemplaar vond de fotograaf op een van de Cycladische eilanden; Paros. Van binnen helemaal gevuld met oud ijzer: de buitenkant fel wit geschilderd.

Het huishoudelijk reglement

Het is zover; we zijn een vereniging! Of beter gezegd, bijna, want de rechter moet nog toestemming geven voor de omzetting. Intussen heeft de commissie, die ook de concept-statuten voor de vereniging heeft opgesteld, zich nader gebogen over het huishoudelijk reglement. Het huishoudelijk reglement is niets meer en

niets minder dan een nadere uitwerking van de statuten.

Worden in de statuten de algemene richtlijnen vastgesteld, in het huishoudelijk reglement wordt zo nauwkeurig mogelijk omschreven hoe die algemene richtlijnen in de praktijk van alle dag toegepast moeten worden. Staat bij-

voorbeeld in de statuten, dat men eerst als lid kan worden toegelaten, nadat een ballotage-commissie het aspirantlid heeft gekeurd en goedbevonden; in het huishoudelijk reglement staat haarfijn beschreven, hoe deze commissie te werk moet gaan en wat de rechten en plichten zijn van de geballoteerde.

Omdat de precieze uitwerking vaak gevoeliger is voor de tand des tijds dan de algemene stelregel, kan het huishoudelijk reglement naar believen door de algemene vergadering gewijzigd en aangevuld worden. Zo kan een vereniging er voor zorgen dat de spelregels bij de tijd blijven en niet hopeloos verouderen.

Het concept-huishoudelijk reglement, dat u toegestuurd zal worden bij de uitnodiging voor de najaarsvergadering, is de laatste versie van al weer een hele serie voorgangers en is uiteindelijk door het algemeen bestuur op 26 juni j.l. goed genoeg bevonden om aan de le-

den voorgelegd te worden. Dat wil niet zeggen dat alles nu al uitputtend geregeld en beschreven is en dat we vanaf nu op onze (juridische) lauweren kunnen gaan rusten.

Het voorliggende concept-huishoudelijk reglement is een samenvatting van een aantal al te gedetailleerde onderdelen in de oude statuten en van de reeds ten tijde van de stichting bestaande reglementen, zoals het ballotage-reglement, het reglement vaste en omzetafhankelijke bijdragen en het reglement waarin de rechten en plichten van de embleemgerechtigden geregeld waren. Dit alles is samengevat, bijgeschaafd en omgevond naar de huidige praktijk en afgestemd op de statuten.

Het ontbrak de voorbereidingscommissie echter aan tijd om belangrijke beleidspunten nader in het huishoudelijk reglement uit te werken, die daar wel degelijk in thuis horen. Bijvoorbeeld het opzetten van een goede controle op de

naleving van de regelgeving in statuten en huishoudelijk reglement. Ten tijde van de stichting was de (onuitgesproken) regel: eenmaal geballoteerd, voor altijd deelnemer. Bij de ballotage werd de molenaar grondig aan de tand gevoeld en zijn bedrijf doorgelicht, maar daarna was er geen enkele controle meer. Zo'n situatie is natuurlijk niet gewenst en we zullen er met zijn allen eens goed over moeten nadenken hoe we het wel willen.

We hopen dat iedereen het ontwerp huishoudelijk reglement goed doorleest en zijn op- en aanmerkingen naar voren brengt op de najaarsvergadering. Ontdekt u lacunes, attendeert u ons daar dan op; we zijn immers als leden allemaal gebaat bij een omvattend en werkzaam geheel van spelregels.

Peter Sturkeboom

Dagje uit: 25 september

De Friese molenaars S. Klijnstra en J. Tollenaar hebben zich ingezet om ons allen dit jaar, op maandag 25 september, een gezellig dagje uit te bezorgen;

Het zal een drukbezette ochtend worden, waarbij we twee molens zullen bezoeken, een bezoek zullen brengen aan een originele smidswerkplaats en koffie en een lunch zullen gebruiken.

s' Middags, na de lunch, zullen we een mooie en rustige rondvaart over de Friese wateren maken. Dit wordt een tocht van ruim twee uur, waarbij u, naast het bewonderen van de omgeving, ruimschoots de tijd zult hebben om gezellig met uw collega's bij te praten. Op de plaats waar wij op het schip zullen stappen is het fraaie hotel Princenhof gelegen. Daar kunnen we, na de boottocht, dineren.

Het exacte programma ziet er als volgt uit:

– Tussen 9.00 en 11.00 uur is er de ontvangst met koffie op molen De Hoop in Stiens.

– Uiterlijk 11.00 uur vertrekken we naar Birdaard. Gert Klijnstra zal twee routekaartjes voor u hebben klaarliggen; een snelle, korte route naar Birdaard van ongeveer 15 minuten en een meer touristische route via de dijk van ongeveer 25 minuten.

– Tussen 11.15 en 13.30 uur is houtzaag/korenmolen De Zwaluw met korenmolenaar Jan Tollenaar te bezoeken. De smid die zijn werkplaats vlak naast De Zwaluw heeft, zal tussen 11.15 en 12.00 uur zijn vuur extra opstoken teneinde ons iets van zijn kunsten te kunnen laten zien.

– Om de kosten te drukken vragen wij u zelf uw lunchpakket mee te brengen. Wel is er de mogelijkheid uw meegebrachte lunch te nuttigen in café 't Hoekje, gelegen op honderd meter van

De Zwaluw. Op kosten van het Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde kunt u hier een kop koffie en/of soep krijgen. Natuurlijk kunt u ook, op eigen kosten, in het café een lunch gebruiken.

– Echt uiterlijk 13.30 vertrekken we vanuit Birdaard naar Eernewoude waar om 14.00 uur de boottocht begint door het waterrijke uiterste noorden van ons land. Kosten per persoon zijn ongeveer 10 gulden. Op de boot zijn hapjes en dranken verkrijgbaar.

– Vanaf 16.30/17.00 uur zullen we, ter afsluiting, in hotel Princenhof in Eernewoude kunnen dineren. De kosten daarvan bedragen rond de 30 gulden per persoon, inclusief soep vooraf en ijsdessert toe.

Voor velen van ons zal het een lange dag worden, maar het Noorden van ons land is zeker de moeite waard om eens te bezoeken, vooral op de manier waarop zij dat gaan doen; gezellig en rustig onder elkaar op een luxe rondvaartboot...

Tot maandag 25 september in Friesland.

***Verzekeringen kunnen goedkoper:
stuur enquête ingevuld terug!***

De omzetting van het A.K.G. van stichting naar vereniging kan de molenaars van ons gilde behoorlijke financiële voordelen gaan bieden voor wat betreft de verzekeringen en het verpakkingsmateriaal.

Met een duidelijk overzicht van de ver-

schillende verzekeringen die u en uw collega's in de loop der jaren heeft afgesloten kan het bestuur van het gilde zeer gericht zaken doen met verze-

keringsmaatschappijen voor een compleet, collectief en veel goedkoper verzekeringspakket. Dit geldt ook voor het verpakkingsmateriaal.

Belangrijk is het dat u allen meewerkt aan deze enquête, die anoniem ingevuld kan worden. Molenaars stuur hem terug; het gaat u straks geld besparen!

oud stenen nieuws

Een Franse steen in een windmolen

Vroeger was ik op een windmolen waar we veel tarwe moesten malen. Dat gebeurde op de 17der blauwe steen. Deze steen had de naam 'Onze rechterhand'. Dat stond ook met ingesneden letters op de meelkoker van de maalbak. Er was ook nog een 15der Franse steen, die nooit gebruikt werd, omdat deze niet malen wilde volgens de baas.

Ik was toch wel erg benieuwd wat er aan die steen zou mankeren en op een dag werd de steen op mijn aandringen eens opengelegd. De baas was toch wel nieuwsgierig, wat ik van die steen dacht.

Het bleken allebei zeer open Franse stenen te zijn, met veel massieve gesloten plaatsen. De ligger had op de buitenring, de maalbaan, zelfs tot aan de band toe veel te grote gaten. Dat was het eerste gebrek en het tweede was een onronde hals van de spil.

Deze liet ik echter afdraaien. De looper had een vaste rij. De steenbus was een houten bus met een vetpakking om de spil, een zogenaamde stopbus. Met drie stangen door de bus en een dekplaat (een soort gloud) die de pakking kon aandrukken, kon men de ruimte om de spil bijstellen. Het derde gebrek was dat zonder bijsmering de bus niet lang kon draaien, of men had weer ruimte en dat kan een vaste rij niet verdragen.

Dat bleek ook wel toen ik de rij op de steen zette. De maalbaan zowel van de looper als van de ligger was arm en wat komt er dan van het malen terecht, als juist de maalbaan niet draagt? Juist nu de spil was afgedraaid en ik verbeteringen aan de bus zou aanbrengen, waardoor de looper een vaste baan zou gaan aannemen, zou ik met niet-dragende maalbanen zeker geen succes hebben.

Vetpotbuisjes

In de bus werd een gat geboord die bij de vetpakking uitkwam. Hierin kwam een vetpotbuisje met een vetpot erop en nu konden we voldoende bijsmeren. Naderhand bleek dan ook, dat de spil nu geen ruimte meer kreeg, waardoor deze in de loodrechte stand bleef. Ik

had al eerder de ondervinding opgedaan, dat door zo'n verbetering toch nog niet goed te malen was, als de einden te arm waren.

Daarom ging ik de stenen bijwerken totdat de rij ook op de buiteneinden ging dragen. De grote gaten, vooral in de maalbaan van de ligger, maakte ik goed ruw, blies ze schoon met de fietspomp en waste ze daarna uit met sterk sodawater. Daarna vulde ik de gaten met een mengsel van magnesiet, loog en zand. Dit werd zeer hard.

Toen we proefmaalden kregen we al meteen meel van goede kwaliteit, en toen de stenen eenmaal ingemalen waren kregen we een juweel van tarwemeel. Zo mooi konden we het met de blauwe steen niet malen. Om een gelijkmatige afslijting te krijgen, hadden

alle gesloten plaatsen in de middensector 6 à 7 streepjes nodig. Zulke massieve plaatsen moesten de gebruikers van Franse stenen goed in gaten houden, anders worden dit zwarte brandplaatsten. Zulke plaatsen malen niet meer; ze kunnen er toe leiden dat het meel daar verslepen wordt. Men kan de fabrikant van Franse stenen er geen verwijt van maken dat er gaten in de kwartstukken komen. Hij is daar dan ook niet aansprakelijk voor. Men kan met de bovengenoemde vulling aan de stenen zelf veel verbeteren.

Deze 15der steen had 13 panden, iedere pand met drie maalbalken, ik maakte de uitslag op de halve breedte van de draagvlakken. De ondervinding leert

STIENSE 'HOOP'

"Molenaar Klijnstra?" De timmerman kijkt vragend op van het karwei waar hij mee bezig is. "Ik weet niet wie dat is hoor, je moet maar even binnen gaan kijken. Daar achter die grenen deur is een kamer waar ze meestal zitten." Eenmaal in de molen gekomen zie ik nog een stuk of drie timmermannen rondscharrelen. "Ze zijn bezig met het maken van de afzuiginstallaties", verklaart Gert Klijnstra, molenaar op De Hoop in het Friese Stiens, even later. "Hoewel we zelf meestal het timmerwerk doen, hebben we dit keer een stel timmermannen om het werk op te knappen".

Eenmaal achter de grenen deur van het hok waar de molenaars Klijnstra en Kalkman hun administratieve arbeid plegen te verrichten, voegt Gert daar aan toe: "Het is ook gelijk de laatste keer geweest dat die kerels hier gewerkt hebben. Het is niet meer normaal wat een stof en rommel ze achterlaten". Bas Kalkman doet er nog een schepje bovenop: "Ik kan die kerels niet meer luchten of zien. We zijn verdorie een halve week bezig geweest met het opsporen van staalsplinters. Die lagen door de hele molen verspreid!"

Gloednieuwe molen

Zoals op bijna elke molen is ook op De Hoop in Stiens naast het malen veel ander werk te doen. Ze werd gerestaureerd in 1978 en daarna weer stukje bij beetje voorzien van alle 'afdelingen' in de molen. "Eigenlijk kun je nauwelijks spreken van een restauratie", zegt Gert Klijnstra, die al vanaf 1980 molenaar op De Hoop is, uit: "Het is in feite gewoon een gloednieuwe molen." Ter illustratie wijst hij drie oude balken aan die in de muur zijn verankerd: "Dat zijn de enige overblijfselen van de oude molen".

Klijnstra is drie dagen per week op de

molen te vinden, Kalkman vier. De laatste is vanaf 1986 werkzaam op De Hoop. Volgens eigen zeggen kunnen de twee 'er goed van rondkomen'. De mannen malen per week zo'n tien tot elf ton. Tarwe neemt het leeuwedeel in beslag, zo'n drie kwart van het totale maalgoed. Opvallend is echter dat rogge ook een zeer gewild artikel is: een ton of drie in de week. Volgens de Stienese molenaars komt dat door de rijke traditie van het roggebrood in Friesland.

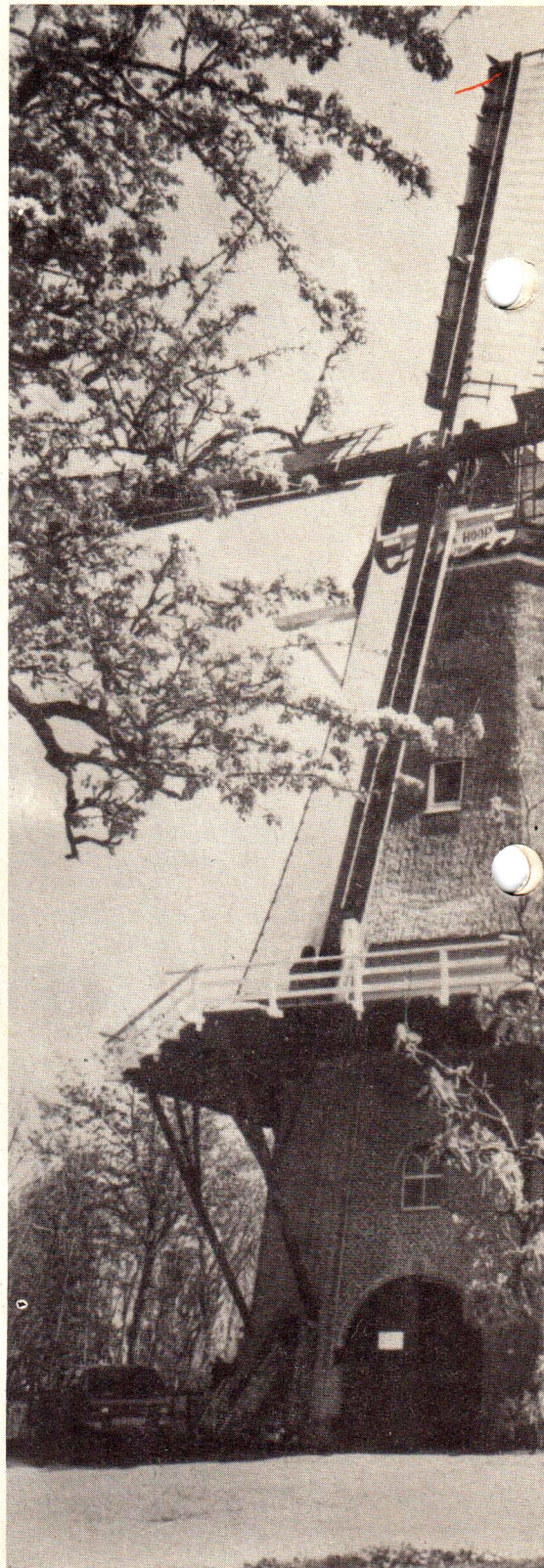
Gert Klijnstra: "Mijn moeder noemde het ontbijt vroeger altijd 'breje ieten' (foenetische spelling voor rekening van de schrijver van dit artikel, MH). Dat was dan het echte Friese roggebrood. Bas Kalkman voegt daar aan toe: "Plus het feit dat tarwe altijd duurder was dan rogge. Daardoor at het 'gewone volk' altijd roggebrood."

Geheim roggebrood

Volgens de twee is het maken van goed roggebrood nog altijd een kunst op zich. Het is zelfs zo dat bakkers in Friesland en Groningen angstvallig proberen hun 'geheime recepten' uit de handen van de concurrentie te houden, bang als ze zijn de exclusiviteit van hun 'enige echte Friese roggebrood' te verliezen.

een dertigtal bakkers in Friesland. Een meelhandel verzorgt het transport en de distributie naar de, voor het grootste deel 'echte', bakkers. Die zijn zeer tevreden over de produkten van de Hoop. Klijnstra: "De eerste jaren heb ik hier altijd alleen gestaan. Toen de omzet flink begon te stijgen had ik na verloop van tijd geen vrije tijd meer over, ik kon zelfs geen vakantiedagen meer opnemen. Jan Tollenaar heeft toen twee zomers hier gewerkt."

Omdat Klijnstra's vrouw ook een baan heeft en er een kind ter wereld kwam is Gert daarna minder gaan werken: drie dagen per week. In dezelfde periode kwam Bas Kalkman als vaste molenaar in Stiens werken. De twee doen de arbeid nu samen. Ze worden daarbij geholpen door een paar vrijwilligers. "Op zaterdagen geven wij een opleiding

WOL IN BEDRIJF

voor vrijwillig molenaars, we hebben op het moment drie leerlingen", zegt Gert, waarna hij daar met gepaste trots aan toevoegt: "Een daarvan is een dame, dat lijkt me wel vermeldenswaardig".

Vrijwilligers

De twee onderstrepen het belang van het werk van vrijwilligers voor de molen: "Je moet gewoon arbeidskrachten achter de hand hebben. Het is heel fijn als je een paar middagen per week hulp hebt van een paar extra handen. Bovendien is het gezellig."

'Voor de gezelligheid' verkopen de mannen van de Hoop ook maalgoed aan particulieren. Bas: "De aanloop van die klanten is leuk. De mensen zijn geïnteresseerd in de molen en in ons vak. Dat geeft voldoening." Gert voegt daar nog aan toe dat hij het als een zekere plicht tegenover de gemeente Stiens, de eigenaar van de molen, ziet om de plaatselijke bevolking van maalgoed te voorzien: "Ik zie het als een soort service van de eigenaar van de molen. Wij hebben de molen in een soort van bruikleen gekregen, dan moeten we daar ook wat voor terug doen."

Voor het geld hoeven ze het niet te doen; de particuliere verkoop brengt weinig op. Het gaat de molenaars om, zoals Bas het verwoordt: "De reactie bij de mensen. Vooral als je bij de verkoop van het een of ander er bij zegt dat het pas diezelfde dag gemalen is en dat het nog bijna warm is; dan worden ze helemaal lyrisch." Gert: "Terwijl het natuurlijk het beste is om het meel even te laten besterven. Ik kende een bakker voor wie ik het meel altijd een week moest laten staan voordat ik het naar hem toestuurde".

Blauwe molensteentjes

We besluiten een rondje door de molen te maken. In de schuur annex loods naast de Hoop staan de gloednieuwe metalen silo's die daar onlangs zijn geplaatst. Een paar meter verder ligt een stapel kleine blauwe molensteentjes. "Die komen uit een Duitse steengroe-

ve, hebben we voor een zacht prijsje meegekregen van een man die daar werkte. Waar wij bij waren zaagde hij een heel blok steen zo tot deze molensteentjes. Voor ons hartstikke handig als reclame, we geven ze aan bakkers die ze op hun beurt in de etalage leggen."

Omdat de aansprakelijkheid voor geproduceerde goederen nu volledig op het dak van de molenaar terecht komt, is het oppassen geblazen volgens de Friese molenaars. Speciale maatregelen in de vorm van extra zeven en magneten zijn getroffen teneinde al het mogelijke vuil uit het maalgoed te halen voordat het de steen heeft bereikt. En dat er veel vuil in de aangeleverde grondstoffen zit bewijst het lijstje dat Gert desgevraagd opsomt: shagzakjes, spijkers en andere metaalwaren en zelfs loden kogeltjes uit een jachtgeweer. Dit laatste kwam vooral mee met de tarwe uit Frankrijk. Ze hebben daar nu geen last meer van omdat de Hoop nog slechts inlandse tarwe gebruikt.

Stofzakken

Tijdens de ronde door de molen valt op dat er veel stofzakken zijn geplaatst. Bas Kalkman: "We hadden er al een paar die bleken toch niet voldoende te werken." Na een oproep in De Molenaar deden de molenaars van de Hoop mee aan een onderzoek naar de hoeveelheid stof die een molenaar tijdens zijn werk naar binnen krijgt. Een studie die werd verricht door een aantal medewerkers van de landbouwuniversiteit Wageningen. Het resultaat van het onderzoek was voor de Stienese molenaars dermate verontrustend dat ze besloten extra anti-stofmaatregelen te treffen.

Als we op de stelling zijn aangekomen zie ik dat de molen door bomen wordt ingesloten. Geeft dat geen problemen bij het malen? Gert Klijnstra: "Ja, zeker weten. Niemand gelooft dat we last hebben van die hoge populieren die op een meter of honderdvijftig hier vandaan staan, maar ik ben ervan overtuigd dat we daardoor minder wind hebben. De gemeente heeft tien jaar

geleden al besloten dat ze weggehaald zouden worden. Helaas is dat nog steeds niet gebeurd. Een schrale troost

voor ons is dat die bomen niet zo oud worden." Bas voegt daar nog wrang aan toe: "Een lekker buitje zure regen

op die bomen zou goed voor ons zijn." Gert lachend: "Zoutzure regen is nog beter".
Michiel Houdijk

Kleine belagers I

— schadelijke insecten in graan en meel —

In enkele artikelen zal worden ingegaan op de specifieke problematiek die kleine insecten als kevers en motten veroorzaken in onze molens. Met enige regelmaat is in het Duitse vakblad 'Die Mühle' over dit onderwerp geschreven en daar is veel informatie uit geput bij het schrijven van deze serie.

Hygiëne in de molen betekent in de eerste plaats bescherming tegen het ongedierte dat zich uitsluitend voedt met graan en meel. Dat ontwikkelt en vermeerdert zich daarin en kan erbuiten niet bestaan. De bestrijding ervan dient eigenlijk al te beginnen voordat ze zijn gesignaleerd! Voorkomen is heel wat eenvoudiger dan bestrijden, een echte plaag kan rampzalige gevolgen voor de klandizie met zich mee brengen!

Wat zijn de belangrijkste schadelijke insecten?

- de kleine keversoort
- meeltorren
- motten
- mijten en stofluizen

Alvorens nader op deze diertjes in te gaan en de specifieke kenmerken aan te geven, geldt voor alle hierboven genoemde insecten dat ze:

— bij temperaturen tussen 22 en 30 graden celsius de kortste ontwikkelingsperiode hebben (d.w.z. de tijd die verstrijkt na het leggen van een eitje, het larvestadium, het popstadium, het volwassen insect).

— Daalt de temperatuur dan wordt de ontwikkelingsperiode al langer, terwijl in de regel bij ongeveer 5°C alle processen in een insect stil staan. Sommige soorten kunnen dan slechts als pop of eitje en andere geheel niet meer overleven!

— Stof(meel) en vocht zijn, naast de temperatuur, van invloed op de ontwikkeling van schadelijke insecten in een korenmolen.

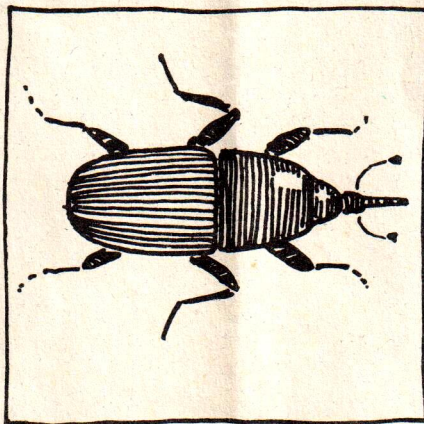
De kleine keversoort

Op onze molens zal het in hoofdzaak gaan om de volgende vier soorten:

- Graanklander (*Sitophilus granarius*)
- Rijstklander (*Sitophilus oryzae*)
- Roestbruine Graankever (*Cryptolestes ferrugineus*)
- Rijstmeekever (*Tribolium confusum*)

Wanneer ongeschoonde buitenlandse (met name tropische) granen, zaden, noten, vruchten etc. ontvangen worden kunnen daar zeer wel nog andere soorten in voorkomen. Hoewel ze tijdelijk soms enorme schade kunnen aanrichten overleven ze nagenoeg nooit onze winterse temperaturen.

De Graanklander

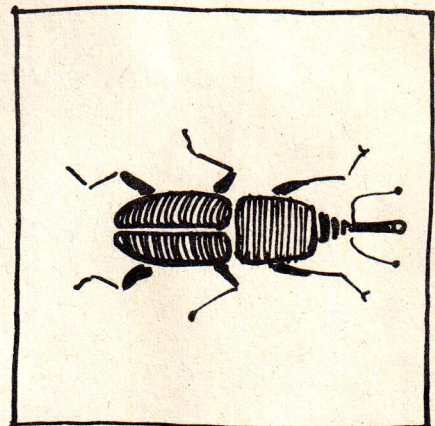

Deze kever komt zeer veel voor. Hij is zwart van kleur en ongeveer 5 mm. groot. Graanklanders kunnen niet vlie-

gen maar leggen te voet grote afstanden af, het zijn onvermoeibare klimmers! Ze zitten bij voorkeur in tarwe, gerst, rogge en mais.

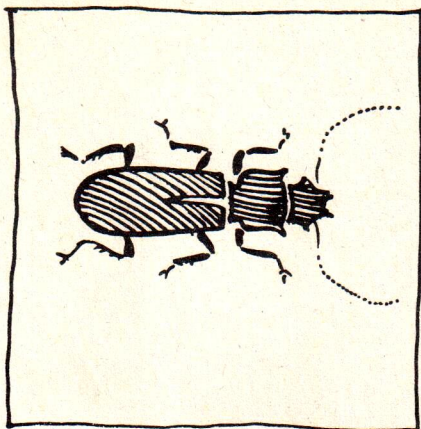
Het vrouwtje legt 2 à 3 eitjes per dag in een voorgeknaagd gleufje in de korrelwand. Het larfje voedt zich met het meel in de korrel, verpopt erin en kruipt pas als volwassen insect uit het lege korreltje. Een vrouwtje legt in haar leven ongeveer 200 eitjes, en leeft dus zo'n 4 maanden. De optimale temperatuur ligt tussen de 23 en 27°C en dan duurt de ontwikkeling ongeveer 35 dagen. Beneden de 5°C staat de ontwikkeling stil.

De Rijstklander

Dit kevertje is iets kleiner dan de Graanklander, circa 4 mm. groot, heeft rode vlekken op de dekschilden en kan prima vliegen. Hij komt vooral in rijst voor en heeft dezelfde leefgewoonten als de Graanklanders.

De Roestbruine Graankever

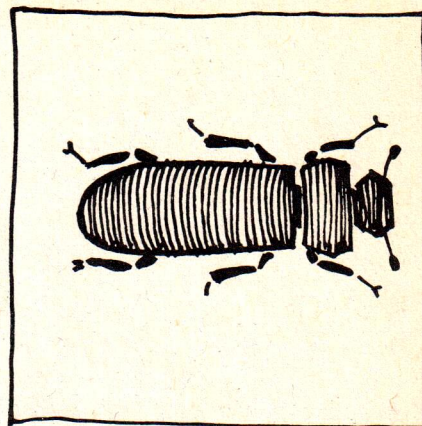
Dit is een van de gevaarlijkste soorten voorraadinsecten en tevens een van de kleinste, namelijk 1,5 tot 2 mm. De kleur is roestbruin en de voor klanders zo kenmerkende snuit ontbreekt, wel

heeft de kever 2 lange voelsprietten. Het larfje (de rups) is, ongeveer 4 mm. lang, heeft een donker kopje en een soort tangvormig uitsteeksel aan het achter-eind.

Bij 25°C is de ontwikkelingsduur slechts 27 dagen. Wanneer daarbij tevens voldoende vochtigheid aanwezig is kan de roestbruine Graankever zich explosief vermenigvuldigen tot aantallen van wel 4.000 per kilo graan. De temperatuur van het graan kan door deze aantasting sterk oplopen.

De Rijstmeelkever

Dit is een circa 5 mm. groot, donker-rood kevertje zonder speciale kenmerken, die zeer algemeen voorkomt in molens, fabrieken en silo's. Ze kunnen zich zeer snel voortplanten, de wijfjes leggen in hun enkele maanden durend leven vele honderden eitjes die bij 30°C in ongeveer 40 dagen tot een volwassen insect uitgroeien. Beneden de 15°C is het beestje absoluut inactief. De lar-

ven zijn ruim een centimeter lang, gelig van kleur met een wat donkerder uiteinden. Zij verontreinigen meelproducten waardoor het grijs verkleurt en snel gaat schimmelen. (Wordt vervolgd).

A. Pandsel

KOSTELIJK

**dat meesterlijke
molenbrood!**

wel hoe men met zulke stenen moet werken, als men maar kijk op de structuur heeft.

Het zuivere parallel lopen van de loper ten opzichte van de ligger bevordert het minder lichten of bijsteken bij ongelijke wind, zonder dat dit de meelkwaliteit schaadt, wat men met een balanceerrijn niet bereiken kan. De loper kan zich dan wel instellen als er fouten zijn, maar op den duur krijgt men toch arme buiteneinden met alle gevolgen daarvan.

Met de reguleur van de 17der blauwe steen kan ik goede verbinding krijgen voor de Franse steen en zodra de molen, die 86 voet vlucht had, een gangetje liep, kan ik gerust die 15der erbij aanzetten. Daar kan men dan niets van merken, de molen liep er even vlot mee weg en zodoende kregen we er een aardige 'linkerhand' bij en een tarwe-meel dat veel blanker was.

Tot een volgend geval
W. de Regt

Kopij

Kopij voor het volgende nummer wordt, uiterlijk 1 oktober, gaarne ingewacht op het redactie-adres:
Beukendreef 6, 4631 SG Hoogerheide.

PAPIEREN ZAKKEN

voor ambachtelijk
gemalen granen
uit voorraad leverbaar:
afm. 50 x 90 cm.,
onbedrukt.

Sterk concurrerende
prijzen voor het maken
van zakken volgens uw
opgave van afmeting en
druk.

Handelonder-
neming
M. de Cort B.V.
Beneluxstraat 10
5061 KE
OISTERWIJK
Telefoon:
04242-83125

Graanhandel „Trigo” B.V.

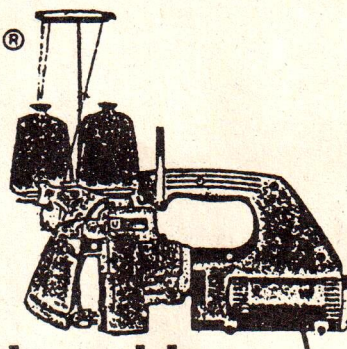
POSTBUS 1174 - 3300 BD DORDRECHT (HOLLAND)

**Al 20 jaar leverancier
van goede baktarwe.**

Telefoon: 078-174233

Union Special®

Fa. DENA
Postbus 209
8250 AE Dronten
Tel. (03211) 1311
Fax nr. 03211-2144

zakkennaaimachines onderdelen en garens

Veel soorten hardhout o.a.

AZIJNHOUT GROENHART POKHOUT

AMSTERDAMSCH
FIJNHOUTHANDEL
Minervahavenweg 14
1013 AR Amsterdam
tel. 020-828079

**Voor meelzakken
en zakband
naar**

Van Randeraad's Zakkenhandel

Zuidzijde 118 a
2411 RW BODEGRAVEN
Telefoon (01726) 16139
's Avonds na 18.00 uur:
telefoon (03488) 614

C.L. ROKVEN bliksembeveiliging - onderhoud inspectie

Voor aanleg, onderhoud en inspectie van de
bliksembeveiliging van Uw molens, vraag vrijblijvend
informatie aan

C.L. ROKVEN
v. Homberghlaan 14
5491 GN Sint Oedenrode
tel. 04138-74651 tussen 13.00 - 17.00 uur